

РЕШЕНИЕ

№ 9950

гр. София, 26.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2359** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Образувано е по искова молба от „Дента – Кон“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Агенция за хората с увреждания, като се претендира обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 10 000 лв. от отмененото като незаконосъобразно НП № 107/0023-4360 / 23. 07. 2018 г. на изп. директор на Агенцията за хората с увреждания, ведно с законната лихва от 27. 07. 2020 г. до момента на изплащане на сумата.

С молба от 28. 03. 2024 г., процесуалния представител на ищеца уточнява, че размера на претендираната лихва от 27. 07. 2020 г. до предявяване на исковата молба на 02. 02. 24 г. е в размер на 3837,83 лв.

В съдебно заседание ищецът се представява от адв. З., който поддържа така предявения иск. Претендира направените по делото разноски. Не представя писмени бележки, в указания от съда 10-дневен срок.

Ответникът – Агенцията за хората с увреждания, чрез процесуалния си представител оспорва исковете. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на исковата молба за недопустимост на иска спрямо Агенцията за хората с увреждания, като твърди, че ответник по иска следва да е НАП, тъй като именно вследствие издаден Акт за прихващане или възстановяване е събрана сумата от 10 000 лв. Излага съображения за неоснователност на исковата молба, които обаче са свързани със законосъобразността на издаденото НП № 107/0023-4360 / 23. 07. 2018 г. на изп.

директор на Агенцията за хората с увреждания. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ищеца.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление № 107/0023-4360 / 23. 07. 2018 г. на изп. директор на Агенцията за хората с увреждания /АХУ/, е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на „Дента–Кон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Върху това НП е налице отбелязване, че нарушителят не е намерен на посочения адрес, а нов адрес е неизвестен, поради което е прието, че е същото е влязло в сила.

Сумата по наложената имуществена санкция е изпратена за събиране от НАП, като е прихваната с Акт за прихващане или възстановяване № П-16001620118498-004-001 / 27. 07. 2020 г. на ТД на НАП Пловдив.

С, след като е приел, че жалбата на „Дента–Кон“ ЕООД е допустима, е отменено НП № 107/0023-4360 / 23. 07. 2018 г. на изп. директор на АХУ.

С Решение № 1039 от 21.02.2022 г. по КНАД № 12002 / 2021 г. на Административен съд София – град, XIII касационен състав, е оставено в сила Решение от 26. 10. 2021 г. по КНАД № 11845 / 2020 г. на СРС, НО – 13 състав.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е частично основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безсъмнен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение; 2. настъпили вреди и 3. наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се констатират кумулативно като липсата, на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1

от ЗОДОВ.

По отношение на предявения иск, които се обосновава на незаконосъобразно издадено НП, настоящият съдебен състав приема, че съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Налице е надлежен ответник, съобразно чл. 205, ал. 1 от АПК, тъй като Агенцията за хората с увреждания е юридическо лице, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за хората с увреждания.

В случая, безспорно е налице отменено наказателно постановление издадено от изпълнителния директор на ответника, като в тази връзка са неоснователни доводите относно неговата законосъобразност, тъй като този въпрос е решен с влязло в сила съдебно решение, с което е установена неговата незаконосъобразност.

Налагането на административни наказания от органите на администрацията за извършени административни нарушения е санкционираща управленска дейност, израз на държавната наказателна репресия. Тя непротиворечиво се определя като форма на административна (изпълнителна) дейност както въз основа на властническия метод на правно регулиране, прилаган от административно наказващите органи, така и с оглед административната правосубектност на последните. Независимо, че наказателното постановление не е административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, определящо обстоятелство за правното основание на иска за обезщетение за вреди от незаконосъобразните наказателни постановления като такъв по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е, че той е издаден от административен орган и представлява властнически акт на органите на администрацията, въпреки че поражда наказателноправни последици. Неговото издаване е резултат от изпълнението на нормативно възложени задължения, от упражняването на административна правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.

Съдът намира, че от извършването на незаконосъобразни действия по издаването на незаконосъобразния акт - процесното наказателно постановление, отменено по съответния ред с влязло в сила решение, ищеца е претърпял вреди, изразяващи се в наложената имуществена санкция.

Безспорно е налице и настъпила вреда, тъй като сумата от 10 000 лв. е прихваната с подлежащи на възстановяване суми на ищеца, поради което е налице намаляване имуществото на ищеца именно с тази сума.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че иска следвало да се насочи срещу НАП, които са събрали сумата от 10 000 лв., тъй като незаконосъобразния акт е именно на АХУ, които неправилно са приели, че издаденото НП е влязло в сила и са го изпратили за изпълнение от страна на НАП.

По отношение настъпилата вреда и причинната връзка между нея и незаконосъобразния административен акт съдът намира следното:

Безспорно, че е настъпилата вреда произтича изцяло от отмененото като незаконосъобразно НП, тъй като сумата по наложената имуществена санкция е събрана чрез прихващане с дължимите за възстановяване суми на ищеца.

Предвид изложеното искът по отношение на главницата е изцяло основателен и претендираната сума следва да се присъди изцяло.

С исковата молба се претендира заплащане на мораторна лихва от 27.07.2020 г. – датата на издаване на АПВ, до предявяване на исковата молба - 02.02.2024 г. в размер

на 3837,83 лв.

Мораторна лихва се дължи обаче от датата на отмяна на административния акт (т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК), което е станало на 21.02.2022, когато е постановено касационното решение на АССГ.

При пресмятане от страна на съда с онлайн калкулатор, за което не се изиска специални знания, се установява, че размера на законната лихва за забава върху 10 000 лв. за периода от 21.02.2022 г. до 02.02.2024 г. е в размер на 2243,38 лв.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, настоящият състав следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски, които са в размер на 25 лева - държавна такса. В съдебното заседание от процесуалния представител на ищеца е направено искане за присъждане и на адвокатско възнаграждение, но доказателства за реалното му заплащане по делото не са представени, като е налице единствено пълномощно, без договор за правна защита и съдействие, поради което съдът следва да го остави без уважение.

На ответната страна по делото, доколкото искът е уважен изцяло, а само е намален размера на лихвата, юрисконсултско възнаграждение не следва да се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 5 състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания – София, [улица], да заплати „Дента – Кон“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата в размер 10 000 /десет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени му от отмененото като незаконосъобразно НП № 107/0023-4360 / 23. 07. 2018 г. на изп. директор на Агенцията за хората с увреждания.

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания – София, [улица], да заплати „Дента – Кон“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 2243,38 лв. /две хиляди двеста четиридесет и три лева тридесет и осем стотинки/, представляваща законна лихва за забава върху така определеното обезщетение в размер на 10 000 лв. за периода от 21.02.2022 г. до 02.02.2024 г., като отхвърля иска за останалата част до претендирания размер от 3837,83 лв. и за начална дата на периода от 27. 07. 2020 г.

ОСЪЖДА Агенцията за хората с увреждания – София, [улица], да заплати „Дента – Кон“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 25 /двадесет и пет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

